

κια, τμήματα ἀμβωνος καὶ ἐπιγραφὰι παλαιοχριστιανικῶν καὶ βυζαντινῶν χρόνων, προερχόμενα ἐκ διαφόρων μνημείων τῶν Φιλίππων (Πί ν. 386 β).

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὀρόφου ἐξετέθησαν γλυπτὰ ρωμαϊκῶν χρόνων, ἀγάλματα Νικῶν καὶ Ἀθηνᾶς ἐξ ἀκρωτηρίων ναοῦ τοῦ 2ου μ.Χ. αἰῶνος, ἀνδριάντες, ἀναθηματικά καὶ ἐπιτύμβια ἀνάγλυφα, ὡς καὶ εἰκονιστικαὶ κεφαλαι αὐτοκρατόρων. Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης τοῦ ὀρόφου ὑπάρχει δωμάτιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐξετέθησαν αἱ ὀλίγαι ἀρχαιοῦτες ἐλληνιστικῶν χρόνων, ἐπιγραφὰι κυρίως τιμητικαὶ ἢ ἐπιτύμβιοι.

Ἐν τέλει ἔχει ἐτοιμασθῇ πρὸς ἔκθεσιν εἰς τὸν προθάλαμον τοῦ Μουσείου μικρὰ συλλογὴ εὐρημάτων, ἐκ τοῦ ἑγγὺς τῶν Φιλίππων προϊστορικοῦ συνοικισμοῦ τοῦ Ντικελί - Τάς, ἥτις θὰ μεταφερθῇ εἰς τὸ κτήριο, εὐθὺς ὡς ὑπάρξουν αἱ προϋποθέσεις ἀσφαλείας τοῦ Μουσείου.

4. ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. **Καβάλα.** Ἐκ τοῦ τόξου τῆς ὑψηλότερας σειρᾶς ἀνοιγμάτων τοῦ μεσαιωνικοῦ ὕδραγωγείου τῆς πόλεως εἶχον καταπέσει λίθοι τινές, λόγῳ διαβρώσεως καὶ ἀποσαθρώσεως τοῦ ἀσβεστοκονιάματος. Τὸ δημιουργηθέν κενὸν ἐγκυμονοῦσε κινδύνους μεγαλυτέρας καταρρεῦσεως. Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ τόξου καὶ ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν συντηρήσεως ἐχρειάσθη νὰ κατασκευασθοῦν ἱκρίωματα, ὧνους ἄνω τῶν 20 μ. Ἐκτὸς τῶν ἐργασιῶν τούτων προέβην εἰς τὸν καθαρισμὸν μεγάλου τμήματος τῆς αὐλακὸς τοῦ ὕδραγωγείου ἐκ τῶν συσσωρευθέντων χωμάτων καὶ τῆς ἀγρίας βλαστήσεως καὶ τὴν ἐμφραξιν τῶν ρωγμῶν τοῦ ἐπιχρίσματος αὐτῆς, πρὸς ἐπίτευξιν στεγανότητος.

2. **Φίλιπποι.** Συνεχίσθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ μικροῦ συνεργείου ὑπὸ τὸν μαρμαροτεχνίτην κ. Σπ. Καρδάμην, αἱ ἐργασίαι τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πλακοστρώσεως τοῦ Forum. Διὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἀποκατεστάθησαν εἰς τὴν ἀρχικὴν τῶν θέσιν αἱ πλάκες τοῦ ἀνατολικοῦ ἡμίσεος τοῦ Forum, μέχρι τοῦ μέσου περίπου τῆς νοτίας στοᾶς (Πί ν. 386 γ).

3. **Θάσος.** Ἡ συνεχὴς παρουσία ὕδατος ἐντὸς τοῦ ἀνασκαφέντος ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς παλαιοχριστιανικοῦ κτηρίου⁶ καὶ ἡ κατάστασις διατηρήσεως τοῦ λίαν ἀξιολόγου ψηφιδωτοῦ δαπέδου, τοῦ ἀποκαλυφθέντος ἐντὸς αὐτοῦ, ἐπέβαλον τὴν ἀποκόλλησιν καὶ τὴν μεταφορὰν τούτου εἰς τὸ Μουσεῖον Θάσου. Αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι ἀποκόλλησεως, συντηρήσεως καὶ

στερεώσεως τοῦ ψηφιδωτοῦ ἐγένοντο ὑπὸ εἰδικοῦ συνεργείου ὑπὸ τὸν ζωγράφον κ. Κολέφαν (βλ. ΑΔ 21 (1966) : Χρονικά, σ. 19).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

*

THASOS

I. Région au Sud-Ouest de l' Agora

La fouille de 1965 a dégagé, à l'angle de la voie romaine dallée (cf. BCH, 1965, p. 928) et de la « cour aux cents dalles » trois salles et le début d'un passage, qui reliait la « cour aux cent dalles » à la grande cour reconnue en 1962 (cf. BCH, 87 (1963), p. 549 et fig. 2 et 3) (Pl. 387 a). Des sondages en profondeur et de nombreuses trouvailles de monnaie ont permis de préciser la chronologie de la région. La « cour aux cent dalles » a été aménagée, dans la première moitié du IIe siècle, en tenant compte de la présence d'un puits hellénistique, et d'un égout (du IVe ou du IIIe siècle), emmenant vers la mer les eaux de l'égout de la rue; celle-ci, dont le dallage est d'époque romaine, a été tracée au IVe ou au IIIe siècle.

Le passage (Pl. 387 a, à droite) est contemporain de la « cour aux cent dalles ». Mais l'ensemble fut remanié au Bas-Empire (pas avant la fin du IIIe siècle): le mur de fond du portique Nord-Est de la cour fut refait à cette époque, sans que le seuil donnant accès au passage soit déplacé.

II. Sondages entrepris à la demande du Service des Antiquités

Parmi ces sondages, le plus intéressant a été entrepris au voisinage du mur de fond de la cour triangulaire de l'Héracleion. Il a permis de repérer et de dégager très partiellement deux bâtiments parallèles au péribole du sanctuaire (Pl. 387 c). Leur construction, très soignée, rappelle de près celle des bâtiments élevés dans le sanctuaire à la fin de l'époque archaïque; le sol intérieur est, dans les deux cas, à environ 1.30 m. au-dessus du sol extérieur contemporain, situé lors de la fouille un peu au-dessous de la nappes phréatique. L'un des deux bâtiments (Pl. 387 c, au fond) a été agrandi à l'époque romaine. La présence de ces deux constructions pose de nouveau le problème du tracé du péribole du sanctuaire de ce côté.

Les deux sondages ont été rebouchés.

6. BCH 1965, Chronique des fouilles, σ. 935 κ.ε. καὶ 567 κ.ε. Yvon Garlan, Nouvel Mosaïque Thasien.

α. Ἀνάγλυφον ἐφίππου ἀνδρός ἐκ Νέου Σκοποῦ (Σερρών), β. Βυζαντινὰ κιονόκρανα διαφόρων τύπων, ὅπως ἐκτιθενται εἰς τὸ Μουσεῖον Φιλίππων. γ. Ἀποκατάστασις τῆς πλακοστρώσεως τοῦ Forum Φιλίππων

Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ